

[Herluf Rasmussen.]

For det første synes den gældende instruks for opbevaring af våben ikke at være vidtgående nok. For det andet er der noget, der tyder på, at det unge menneske, som efter avisreferaterne at dømme er under 18 år og således formentlig ikke har haft mulighed for i militær eller hjemmeværn at lære at betjene det automatiske våben, har kunnet tilegne sig et sådant våben og betjene det. Han må på et eller andet tidspunkt have fået nogen orientering om våbenet. Jeg skal ikke kunne sige, om det er almindeligt, at hjemmeværnsfolk underviser nære bekendte og venner. Hvad det sidste angår, vil det formentlig være meget vanskeligt at føre kontrol med, at hjemmeværnsfolk ikke viser våbenet frem og underviser i anvendelsen af det, men så meget des større krav må der stilles til opbevaringsformen. Det er egentlig også kernen i mit spørgsmål, og jeg vil ile med at understrege, at jeg langt fra vil være tilfreds med et svar, der går på melodien: så længe politiet arbejder med sagen o. s. v., som en højtæret minister tidligere har affejet lignende spørgsmål med. Selv om det nemlig ved undersøgelserne skulle vise sig, at den pågældende hjemmeværnsmand har gjort sig skyldig i en grov overtrædelse af den gældende mundtlige eller skriftlige instruks, er det i sig selv ikke nogen garanti for, at vi i fremtiden bliver forskånet for lignende overtrædelser, hvorfor det mere må dreje sig om at forhindre, at der gives lejlighed til overtrædelserne, og det skulle være muligt uden i øvrigt at antaste reglerne i hjemmeværnslovens § 29.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg beklager naturligvis den tragiske hændelse i Kalundborg, herunder også, at den formede sig på en sådan måde, at et hjemmeværnsvåben blev anvendt ved det drab, der fandt sted.

Der er for nylig udsendt nye bestemmelser om opbevaring bl. a. af de pistoler og lignende, som udleveres til hjemmeværnsfolk,

og disse bestemmelser dækker efter mit skøn de krav, der med rimelighed kan stilles. Jeg finder derfor ikke anledning til at ændre dem. Skulle den nærmere undersøgelse, som straks blev iværksat, imidlertid vise, at der er behov for en indskærpelse af bestemmelserne, vil dette ske.

Herluf Rasmussen: Jeg synes, at jeg vil takke den højtærede forsvarsminister, men alligevel sige et par enkelte ting til den højtærede forsvarsminister; for det, der blev sagt heroppefra som svar på mit spørgsmål, giver i og for sig ikke nogen orientering om, hvad det er for regler, den højtærede minister omtalte, således at vi kan bedømme, om disse regler er effektive nok.

Jeg ved godt, at man kan gøre det, at man siger til hjemmeværnsfolkene: I må have bundstykke eller pibe eller noget andet vitalt ved maskinpistolen pakket ned ét sted i hjemmet og maskinpistolen et andet sted. Men det giver ikke nogen som helst form for garanti, for hvis den pågældende, der ønsker at tilegne sig et våben, er et hjemmeværnsfamiliemedlem, ved han lige så sikkert, at når der er en maskinpistol i hjemmet, er der også en pibe og et bundstykke. Jeg gad nok se den familie, hvor det er muligt at skjule noget som helst for videbegærlige børn; specielt når man sætter det under lås, ved man, at det netop indbyder til at lukke op for det.

Jeg vil gerne som et godt råd til den højtærede forsvarsminister foreslå, at man i stedet deponerer pibe eller bundstykke, når øvelserne er forbi. Så kan en hjemmeværnsmand drage hjem med sin maskinpistol og deponere sin pibe eller bundstykke i en plasticpose hos politiet eller gruppeførelsen, så er der garanti for, at der ikke kan ske noget.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Må jeg først sige til det ærede medlem, at så vidt jeg kan bedømme, svarede jeg på, hvad jeg blev spurgt om, nemlig om jeg finder